

جشنواره و نمایشگاه عکس «قاب شهر» که در هفته گذشته با همت سازمان بازاریابی فضاهای شهری شهرداری مشهد در حوزه هنری استان افتتاح شد، در پنجشنبه‌ای که گذشت طی مراسم اختتامیه‌ای با معرفی آثار به کار خود پایان داد. در این مراسم علی رضازاده همدانی، مدیرعامل سازمان بازاریابی فضاهای شهری بیان کرد: برای نشان دادن جذابیت‌های حاشیه‌شهر و مناطق کم‌برخوردار، بهار امسال تور عکاسی‌ای با نام بوم گشت محلات برگزار شد که در آن ۵۰ هنرمند عکاس حضور داشتند و بیش از ۴۰۰ اثر به دست ما رسید که از این میان ۱۵۰ اثر به بخش داوری رسید و در نهایت عکس ۵۰ نفر از منتخبان در این نگارخانه اکران شد و در آینده نزدیک این آثار، در قالب کتاب مصور چاپ خواهد شد. حجت الاسلام‌والمسلمین منصوریان، رئیس کمیسیون فرهنگی اجتماعی زیارت و رسانه شورای اسلامی شهر مشهد، در این مراسم گفت: هر اقدامی تا به تصویر کشیده نشود و با چشم دیده نشود، عده‌ای متمم به دروغ‌گویی می‌شوند و آن کار انجام شده را انکار می‌کنند. وی افزود: ازاین‌رو به تصویر کشیدن چهره شهر با ظرافت‌های هنری‌وتخصصی توسط عکاسان، بسیاری از موضوعات را حل می‌کند و مدیریت شهری در این موضوعات باید ورود جدی داشته باشد. مهدی ناصحی، عضو شورای اسلامی شهر مشهد، با بیان اینکه افراد به یک پدیده واحد نگاه‌های متفاوتی دارند و این بسیار ارزشمند است تصریح کرد: استفاده از ظرفیت‌های موجود در جمعیت بیش از یک‌میلیون نفری که در اطراف شهر مشهد و در نقاط کم‌برخوردار زندگی می‌کنند، بسیار ارزشمند است. وی افزود: برای شورای ششم، حاشیه شهر بسیار حائز اهمیت بود، ازاین‌رو ۸۰۰ میلیارد تومان برای پروژه‌های زودبازده اعتمادآفرین و ۵۰ درصد بودجه‌های عمومی را به حاشیه شهر اختصاص دادیم و امیدواریم در مسیر محرومیت‌زدایی گام‌های مؤثری برداریم. در پایان از مصطفی یوسفی به‌عنوان برگزیده اول با مبلغ ۳ میلیون تومان جایزه نقدی، سمانه جعفری به‌عنوان برگزیده دوم با مبلغ ۲ میلیون تومان جایزه نقدی و یونس باوفا به‌عنوان برگزیده سوم با مبلغ یک‌میلیون تومان قدردانی شد. همچنین معصومه موسوی، مهدیه یوسف‌پور و سحر صوفی در بخش عکاسی موبایلی منتخب شدند و یوسف قارونی مورد تقدیر هیئت داوران قرار گرفت و ساجده مطیع رودی، فاطمه هزاره، زینب رضادادی، سارا یوسفی، سیدی‌زاده به‌عنوان منتخب مردمی شناخته شدند. داوران مسابقه عکاسی قاب شهر فرامرز عامل بردبار، محمدرضا تقوی و یاسین حقیقی بودند که از آن‌ها قدردانی شد.

اثر از مشهد در مسیر جشنواره تئاتر فجر

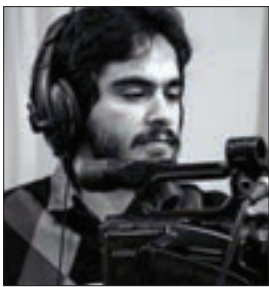
۱۷۳ پذیرفته‌شده در بخش رقابت صحنه‌ای چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اعلام شد که از این میان، پنج نمایش‌نامه از پنج کارگردان مشهدی به مرحله بازیابی جشنواره راه یافته است. به گزارش شهرآر، نمایش‌های «مرغ سحر»، به‌کارگردانی رضا حسینی، «ما پنج نفر بودیم، به‌کارگردانی رضا صابری»، «اهوان»، به‌کارگردانی محمد جهانپا، «زمین من یوما»، به‌کارگردانی علی روحی و «کلل»، به‌کارگردانی امیر بشیری از مشهد به مرحله بازیابی جشنواره چهل و یکم راه یافتند. چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر، بهمن ماه ۱۴۰۱ به دبیری کوروش زارعی برگزار خواهد شد.

در خشخ عکاسان مشهدی در جشنواره لهستان

عکاسان خراسان‌رضوی در هشتمین جشنواره بین‌المللی عکس لهستان حضور یافتند و موفق به دریافت بالاترین جایزه در این جشنواره شدند. هشتمین جشنواره بین‌المللی عکس لهستان زیر نظر فدراسیون جهانی عکاسی برگزار شد و عکاسان کشورهای مختلف در سه بخش به رقابت پرداختند که دراین بین، دو عکاس مشهدی، مهدی زابل‌عباسی، مدال طلای جهانی، «فیاپ» و مدال طلای طبیعت و سیدرضا جوادی روبان فدراسیون «فیاپ» و روبان «جی‌پی‌یو» را کسب کردند. تعداد عکاسان شرکت‌کننده در این جشنواره بیش از ۴۰۰ نفر بوده و کلوب عکس فوکوس از ایران که نماینده فدراسیون جهانی عکاسی است نیز جزوبرترین‌های جشنواره شناخته شده است.

فیلم‌ساز مشهدی داور فستیوال «آزمیس» شد

امیر مسعود سهیلی، فیلم‌ساز مشهدی، داور دومین دوره از جشنواره فیلم پرتغال با عنوان «آزمیس» شد. فستیوال «آزمیس»، پرتغال رویسدادی است که فیلم‌های برگزیده در جشنواره‌های سال پرتغال همگی در این رویداد که به فستیوال فستیوال‌ها معروف است شرکت و با هم رقابت می‌کنند و در نهایت یک فیلم در میان همه آن‌ها به‌عنوان برنده اعلام می‌شود. امیرمسعود سهیلی پیش ازاین نیز به‌عنوان داور جشنواره‌های بین‌المللی برگزیده شده بود که از آن جمله می‌توان به جشنواره بین‌المللی فیلم مستند و کوتاه، کرالا، اشاره کرد.

هنر و هنرمندان در شرایط کنونی چه رسالتی بر عهده دارند؟

قسمت‌های سوم و چهارم

بیفتد تا سپس ما دنبال حل آن معضل برویم. وی ادامه داد: مثلاً نهادهای نبوده است که به این موضوع بیندیشد که تعارضاتی در جامعه وجود دارد و حال باید درباره این موضوع چاره‌اندیشی کرد. ما در شرایطی زندگی ناخودآگاه هنگامی که می‌خواهند یک داستان را تألیف کنند، بعضادنبال این هستند که رهبر معظم انقلاب بر اثر آن تفریطی بنویسند. این موضوع هم دلایل مختلفی مانند افزایش فروش، حمایت از کتاب و... دارد. این هنرمند تئاتر با اشاره به اینکه در جریانات اخیر کشور خیلی از مراکز دنبال تولید محصول هستند بیان کرد: آیا نباید به این می‌اندیشیدیم که پیش ازاین باید کاری آماده می‌کردیم تا ثمره آن را امروز ببینیم؟ آیا اگر امروز کتابی درباره زن و زندگی و... نوشته شود، این محصول را آن نوجوان وسط خیابان می‌پذیرد؟ به‌طور دقیق‌تر ما باید امروز این سؤال را از خویش بپرسیم که در عرصه تولید که پیش‌زمینه مصرف محصولات فرهنگی است چه کرده‌ایم؟

دوره‌های انفعالی عمل کرده‌ایم؛ یعنی باید یک اتفاقی

نیز اتفاق افتاده است. در دوره کنونی بزرگ‌ترین حامی ادبیات بعد از انقلاب رهبر معظم انقلاب بوده‌اند. اکنون ایشان یکی از رمان‌خوان‌های حرفه‌ای هستند اما رمان‌نویس‌های ما خوشبختانه یا متأسفانه به‌صورت ناخودآگاه هنگامی که می‌خواهند یک داستان را تألیف کنند، بعضادنبال این هستند که رهبر معظم انقلاب بر اثر آن تفریطی بنویسند. این موضوع هم دلایل مختلفی مانند افزایش فروش، حمایت از کتاب و... دارد. این هنرمند تئاتر با اشاره به اینکه در جریانات اخیر کشور خیلی از مراکز دنبال تولید محصول هستند بیان کرد: آیا نباید به این می‌اندیشیدیم که پیش ازاین باید کاری آماده می‌کردیم تا ثمره آن را امروز ببینیم؟ آیا اگر امروز کتابی درباره زن و زندگی و... نوشته شود، این محصول را آن نوجوان وسط خیابان می‌پذیرد؟ به‌طور دقیق‌تر ما باید امروز این سؤال را از خویش بپرسیم که در عرصه تولید که پیش‌زمینه مصرف محصولات فرهنگی است چه کرده‌ایم؟

دوره‌های انفعالی عمل کرده‌ایم؛ یعنی باید یک اتفاقی

پهلوی اول آغاز شد که در هنر هم جلوه‌ها اثراتی گذاشته است. در دوره پهلوی به‌دلیل اینکه براساس سیاست‌ها در آثار خود بخود از مفاهیم دینی سخن بگوید، تخریب و پسرفت نیست. مدیر مؤسسه آفرینش‌های هنری آستان قدس با اشاره به نزدیک شدن دستگاه‌های متولی دین به جامعه هنرمندان گفت: در نتیجه همه این مسائل یک شکاف و گپ بین جامعه هنری و دینی‌ما شکل گرفته است. در حقیقت ما نتوانسته‌ایم در جامعه هنری نقشی ایفا کنیم و ازاین‌رو نمی‌توان توقعی هم از این جامعه داشت. وی تصریح کرد: به‌طور کلی هر هنرمند آنچه را زیسته، خلق می‌کند. هر هنرمندی به‌

باید این باشد که بیلان کاری ارائه‌کردن‌ها کم شود. ما قبل از تأسیس نهادهای جدید مدرن در ایران یک سازوکار نهادی برای آموزش به افراد جامعه داشتیم اما شرایطی که حوزه علمیه طی کرده، از آن سازوکارهای گذشته فاصله گرفته است و امروز دیگر آن کارکردها را ندارد.

گاهی شعرا برای جلب توجه به‌اروی خط‌قرمزهای می‌گذارند

در ادامه این نشست راضیه رجایی، شاعر و فعال ادبی، با اشاره به تأثیر مرجعیت دینی بر زیست هنرمندان اظهار کرد: چرا باید یک هنرمند زمانی که می‌خواهد هنر خود را ارائه

گزارشی از نشست‌های هنر و تعارضات اجتماعی

سلسله نشست‌های «هنر و تعارضات اجتماعی، توسط حوزه هنری خراسان‌رضوی در سینما هویزه مشهد برگزار شد و در طی چهار نشست به موضوعات مختلفی در باب هنر و هنرمند و نسبت آن با زیست و فرهنگ دینی پرداخته شد. نشست‌هایی که با بررسی این موضوع در پی رمزگشایی از بسترهای فرهنگی مسائل اخیر کشور بود. بر اساس آنچه در این نشست‌ها مورد بررسی قرار گرفت، به نظر می‌رسد شاید فاصله افتادن بین زیست دینی با سبک زندگی هنری در ایران کنونی یکی از علل این مسئله باشد.

فرهنگی است اظهار کرد: این یک چالش جدی برای ماست. این بی‌نظمی نظری به مجموعه‌های فرهنگی نیز تسری پیدا می‌کند. وقتی شرایط این‌گونه باشد، نباید انتظار داشت هنرمندان تربیت‌شده این نظام اندیشه‌ان راغبی کنند. وی درباره نحوه مدیریت فرهنگی در فضای سرمایه‌داری کنونی بیان کرد: آنچه در این فضا برای ما یک فرصت است همین صنایع فرهنگی است. البته خیلی‌ها به این موضوع به مثابه تهدید می‌نگرند. این درست است که طرف مقابل از لحاظ تقدم، همراهی فناوری و سایر مؤلفه‌های رسانه‌ای و تبلیغاتی‌ما از جلوتر است ولی ما هم یک نگاه تهدیدمحور به این موضوع داریم. درحالی‌که این صنایع فرهنگی فرصت‌اند.

در عرصه تولید محصولات فرهنگی چه کرده‌ایم؟ مهدی سیم‌ریز، معاون انتشارات به‌نشر، هم اشاره‌ای به تحولات فرهنگی مربوط به قرن سیزدهم در ایران داشت و از ماجرای عادت ناصرالدین شاه به قصه شنیدن پیش از خواب که یک اثرگذاری فرهنگی با خود به دنبال داشت، یاد و بیان کرد: فخرالدوله، دختر سوغلی شاه، کسی بود که این داستان‌ها را مکتوب کرد و ازاین‌رو او را نخستین رمان‌نویس زن ایران می‌دانند. این داستان‌ها به‌سرعت توسط وی به فضای اجتماعی راه پیدا می‌کند و کتاب‌های امیرارسلان‌نام دار و رستم‌نامه پرفروش‌ترین کتاب‌های آن زمان می‌شود. در واقع این اخلاق شاه وی ایجاد یک محصول فرهنگی تأثیر زیادی می‌گذارد. وی تصریح کرد: مشابه همین موضوع در دوره حاضر

هنرمند دانسته می‌شود. ما متأسفانه نتوانسته‌ایم این موضوع را بامبانی دینی‌مان حل کنیم. اینکه یک هنرمند در آثار خود بخود از مفاهیم دینی سخن بگوید، تخریب و پسرفت نیست. مدیر مؤسسه آفرینش‌های هنری آستان قدس با اشاره به نزدیک شدن دستگاه‌های متولی دین به جامعه هنرمندان گفت: در نتیجه همه این مسائل یک شکاف و گپ بین جامعه هنری و دینی‌ما شکل گرفته است. در حقیقت ما نتوانسته‌ایم در جامعه هنری نقشی ایفا کنیم و ازاین‌رو نمی‌توان توقعی هم از این جامعه داشت. وی تصریح کرد: به‌طور کلی هر هنرمند آنچه را زیسته، خلق می‌کند. هر هنرمندی به‌

باید این باشد که بیلان کاری ارائه‌کردن‌ها کم شود. ما قبل از تأسیس نهادهای جدید مدرن در ایران یک سازوکار نهادی برای آموزش به افراد جامعه داشتیم اما شرایطی که حوزه علمیه طی کرده، از آن سازوکارهای گذشته فاصله گرفته است و امروز دیگر آن کارکردها را ندارد.

گاهی شعرا برای جلب توجه به‌اروی خط‌قرمزهای می‌گذارند

برخورداری از زبان زیبایی‌شناختی ومورد اعتماد به گروه‌های گوناگون مردم منتقل کند. چنانچه این اتفاق مهم به‌درستی و در یک فرایند درازمدت در جامعه شکل گیرد، جامعه از بنیادهای قدرتمند درک شرایط و آگاهی‌آزپدیده‌ها برخوردار خواهد بود. هرچه این آگاهی اولیه نیرومندتر و دقیق‌تر به‌وسیله نهاد هنر و با همکاری کارگزاران شکل گرفته باشد، زمینه انحراف‌های بعدی کمتر به‌وجود خواهد آمد. البته لازمه این امر مهم بهره بردن از نهادهای سیاست‌گذار از هنر و هنرمندان در سطحی وسیع و ایجاد رابطه دوسویه و پیوسته میان این دو گروه است. آشکار است که در صورت تحقق این امر، می‌توان از شکل گرفتن چالش‌های اجتماعی بنیادین جلوگیری کرد.

به‌جز آگاهی‌های بنیادین مورد نیاز جامعه، در مسیر کنش‌ها و رویدادهای اجتماعی، گاه با شرایط ویژه و موقعیت‌هایی خاص روبه‌رو می‌شویم که در اثر یک رخداد مقطعی مشخص و شاید حتی پیش‌بینی‌ناپذیر به‌وجود می‌آید و در دامنه خویش ایجاد آشفتنگی و تعارض اجتماعی خواهد کرد. معمولاً این‌گونه از بحران‌های مقطعی اجتماعی در یک بخش از جامعه یا کلیت جامعه و در اثر تردید نسبت به رخداد مورد اشاره به‌وجود می‌آید. در چنین مواقعی نقش هنرمندان در آگاهی‌بخشی به جامعه به‌مراتب مهم‌تر و در اولویت است؛ زیرا در چالش‌های مقطعی و حاصل

چرا جوانان زبان مشترکی با هنر ندارند؟

نشست سوم از سلسله نشست‌های هنر و تعارضات اجتماعی با موضوع نقش مصرف فرهنگی در تحولات اجتماعی ایران معاصر در تاریخ ۲۷ مهرماه برگزار شد. در این نشست حسین مهربانی فر، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم اسلامی رضوی، مهدی سیم‌ریز، معاون انتشارات به‌نشر، و سید مصطفی حسینی، هنرمند و گرافیسیت، حضور داشتند.

صنایع فرهنگی را فرصت بدانیم در ابتدای این نشست حسین مهربانی فر با اشاره به پدیده مصرف و مصرف‌گرایی اظهار کرد: جامعه مصرفی پدیده‌ای است که تمام ابعاد زندگی‌ما آمیان را در بر گرفته است. حتی نوع تعاملات اجتماعی‌ما نیز مبتنی بر مصرف است اما آنچه مصرف را در سده معاصر متمایز می‌کند، در نسبت با سرمایه‌داری، هویت و سبک زندگی است. در فضای مدرن امروز ما خود را مدام با مصرف تعریف و بازتعریف می‌کنیم. آنچه این موضوع را توضیح می‌دهد، نظای سرمایه‌داری است. باید توجه داشت انگاره سرمایه‌دارم با اسطوره تولید حداکثری شکل می‌گیرد و همین موضوع یک علائیت مبتنی بر تولید را شکل می‌دهد و کم‌کم این علائیت بر علائیت ارزشی که مبتنی بر امور دینی است تسلط پیدا می‌کند. عضو هیئت علمی دانشگاه علوم اسلامی رضوی با بیان اینکه تناقض کنونی رخ داده در جامعه نتیجه تناقض نظام اندیشه با نظام تولیدات

چرا یک هنرمند در زمان ارائه هنرش نقاب می‌زند؟

در نشست چهارم با موضوع «مرجعیت فرهنگ دینی در زیست معاصر هنرمندان ایران» که روز پنجشنبه ۲۸ مهرماه، برگزار شد نیز راضیه رجایی، شاعر و فعال ادبی، محمدرضا قائمی‌نیک، عضو هیئت علمی گروه علوم اجتماعی دانشگاه علوم اسلامی رضوی، و امیرمهدی حکیمی، مدیر مؤسسه آفرینش‌های هنری آستان قدس رضوی، حضور داشتند.

ارتباط نهادهای متولی دین با هنرمندان قطع شده است امیرمهدی حکیمی در این نشست با اشاره به قطع ارتباط بین نهادهای متولی دین با هنرمندان اظهار کرد: چگونه می‌توان با وجود این ارتباط قطع شده انتظار زیست دینی را از هنرمند داشت؟ البته به‌غیر از این طی این مدت در سیاست‌گذاری هنری نیز اشتباهاتی رخ داده است. همچنین روشنفکری و روشنفکرکردگی هم آفت دیگری است که به‌جان جامعه هنری ما افتاده است. البته این مسئله پیش از انقلاب نیز وجود داشت ولی تاکنون ادامه پیدا کرده است.

وی ادامه داد: روشنفکرزدگی به هنرمند ژست‌ها و اداهایی می‌آموزد که او تصور می‌کند با این ژست‌ها

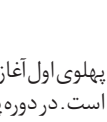
آگاهی بنیاد و شالوده حرکت پویا و روبه جلو هر جامعه‌ای است. نبود آگاهی حتی باوجود تنوع و کثرت در مهارت و تخصص در نهایات جامعه را دچار اضمحلال و تهی شدن از روح حیات خواهد کرد. در واقع آگاهی‌بخشی فراتر، گسترده‌تر و ژرف‌تر از موقعیت زمانی و مکانی موجود به‌اعضای جامعه می‌دهد و موجب می‌شود مردم در مسیر تعالی‌ورشد حرکت کنند. نخستین گونه‌آگاهی، آگاهی بنیادین و مشترک اجتماعی است که بر پایه سیاست‌ها و نگاه‌کلان نظام اجتماعی و با هدایت و راهبری حکومت و کارگزاران حکومتی شکل می‌گیرد.

زمینه سازی شکل‌گیری منابع معرفتی آگاهی‌ساز و در اختیار قرار دادن داده‌هایی که در کنار تخصص موجب بینش دقیق‌تر مردم به مسائل می‌شود بر عهده حکومت است. حکومت و کارگزار حکومتی وظیفه تدوین سیاست‌ها و مشخص کردن چارچوب حرکت جامعه را بر عهده دارد ولی توزیع و

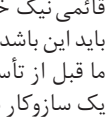
گسترش این آگاهی اولیه و بنیادین بر عهده نهادهای واسط و مرتبط با جامعه است. بدون تردید مهم‌ترین گروهی که در فرآوری سیاست‌ها و منابع معرفت بخش به‌قالب‌های مورد استفاده و تأثیرگذار بر مردم نقش دارند هنرمندان هستند. هنر برجسته‌ترین ابزار برای انتقال عمیق‌ترین اصول معرفتی به همه نسل‌ها و طبقه‌های اجتماعی است. هنر این توانایی بی‌نظیر را دارد که سنگین‌ترین مفاهیم و انتزاعی‌ترین موضوعات را در قالبی ملموس، محسوس و صمیمانه و با

دوره‌های انفعالی عمل کرده‌ایم؛ یعنی باید یک اتفاقی

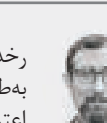
دوره‌های انفعالی عمل کرده‌ایم؛ یعنی باید یک اتفاقی

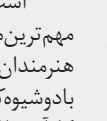
دوره‌های انفعالی عمل کرده‌ایم؛ یعنی باید یک اتفاقی

دوره‌های انفعالی عمل کرده‌ایم؛ یعنی باید یک اتفاقی

دوره‌های انفعالی عمل کرده‌ایم؛ یعنی باید یک اتفاقی

دوره‌های انفعالی عمل کرده‌ایم؛ یعنی باید یک اتفاقی